

אסיפת פסח



דניאל צ'ייאת בריקוד הפנטומימה

ששררה במקום. ניזר המשיח ואמר: "כאשר ראיתי את המתרחש בין האחים, הדבר שימח את ליבי ורומם את רוחי. כן, עשינו זאת בפעם הראשונה, והיה זה מעודד מאוד עבורי לראות שזה הצליח, אך יש צורך לקיים זאת עוד פעמים רבות.

"אני רוצה לתת עצה לאחים היהודים. בואו נעבוד ביחד, נתחבר קצת יותר. אנחנו מיעוט בארץ וגם אתם. הייתי רוצה שמשוה עמוק יותר יקרה בינינו, שאנשים יראו כי הדבר אפשרי.

"בואו נשים הצידה את המפריד בינינו, ונתחיל להתרכז בכל המאחד אותנו".

דניאל צ'ייאת ואשר אינטרט

המאמינים בישוע, העידה על ריצוי ואחדות במשיח. רק ישוע יכול להביא שלום עם אלוהים ושלום בין בני אדם, כי רק הוא יכול להסיר את השנאה והגזנות השוררות בינו, ולתת לנו "לב חדש ורוח חדשה".

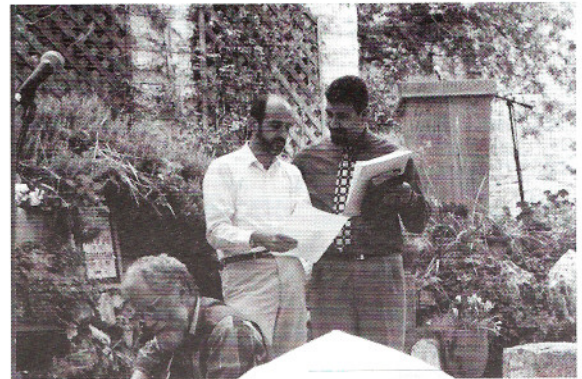
שמואל סורן הודריך את ההלל בעברית וניזר תומא את ההלל בערבית. עופר אמיתי נשא דרשה קצרה בעברית על משמעות צליבתו של ישוע, ואלקס עוואד נשא דברים בערבית. אבישי

פנחס נתן עדות אישית ודניאל צ'ייאת הציגה ריקוד, המתאר את מפגשם של ישוע ומרים המגדלית לאחר תקומתו מן המתים. בסוף האסיפה נערכה סעודת אדון במשותף, ולאחר מכן הוקדש זמן להתחברות בין הנוכחים.

רבים מהמשתתפים בארוע הביעו שמחה והתלהבות. בין היתר הביע ניזר את תגובת האחים הערבים ואמר כי הם התברכו מאוד. רבים מהם שאלו שוב ושוב "מה קורה כאן? זה כל כך מיוחד" וראו בכך נקודת מפנה ביחס האחים היהודיים כלפיהם. הם התפעלו מכך שכה הרבה אחים היהודיים באו לכנס ומהאווירה המיוחדת

אסיפה משותפת בין מאמינים יהודים וערבים התקיימה ב"גן הקבר" שבירושלים, ביום שישי ה-17 באפריל '98, שבו חל חג השני של פסח. האסיפה התנהלה בעברית ובערבית. ניזר תומא, יליד נצרת, הנחה את האסיפה בשתי השפות. האסיפה נמשכה כשעתיים. מטרתו העיקרית של הכינוס הייתה להודות לאלוהים על צליבתו של ישוע ולחגוג את תחייתו. ליהודים משיחיים, צליבתו ותחייתו של ישוע קשורות לחג הפסח. ובעצם, חג הפסח אמור להיות המסגרת התנכית של צליבתו ותחייתו של ישוע עבור כל המאמינים בעולם. עם זאת, חשוב במיוחד למאמינים יהודיים לקשור את אירועי פדותו בישוע עם חגיגת הפסח המסורתית של עמנו. תאריך המפגש נבחר, בין היתר, מכיוון שבתורה מצווה להתכנס בירושלים ביום השביעי של פסח לשבתו ול"מקרא קודש".

עובדת התאספותנו ביחד, ערבים ויהודים



ניזר תומא, אשר אינטרט ושמואל סורן מארגני כנס פסח, גן הקבר, חג פסח 1998.

תענית אסתר

עבור הנוער הישראלי, עבור עולים חדשים, ועוד. ההיענות הייתה מצוינת. מנהיגי רשתות תפילה בכל העולם הסכימו ברצון לשתף פעולה אתנו, וההצעה לתאם את התפילות באמצעות האגודה הישראלית התקבלה גם היא ברצון. ככוונתנו לשלוח עדכון תפילה חודשי באמצעות הדואר האלקטרוני על מנת לעודד תפילה עבור גוף המשיח בארץ.

תקוותנו היא שפיתוח רשת זו של תפילה בין-לאומית עם הדגשת הצרכים והחזון של גוף המשיח בארץ יתרום לבניית יחסים טובים יותר בין גוף המשיח הארץ-ישראלי לגוף המשיח ברחבי העולם.

שמואל סורן

ב-11 באפריל השנה, מועד תענית אסתר, ארגנה האגודה הארץ-ישראלית של היהודים המשיחיים יום של צום ותפילה עבור מדינת ישראל וגוף המשיח בארץ. יום זה נערך בשיתוף עם קבוצות תפילה שונות ברחבי העולם. מדובר בכ-40 רשתות תפילה שפועלות למען ישראל. אך כיוון שלרשתות אלה אין קשר מתמיד עם גוף המשיח בארץ, הן אינן מעורות בכל הנעשה בארץ ובגוף המשיח. לכן, עלה בדעתנו לארגן יום של תפילה במטרה לתאם ולאחד את הקבוצות דרך האגודה.

הנושאים לתפילה כללו התעוררות רוחנית בישראל, חיזוק גוף המשיח בארץ, תפילה בעד חופש הביטוי בארץ, חוכמה והדרכה לראשי השלטון באזור, ריצוי בין מאמינים יהודים וערבים, תפילה

"השופר"

ביטאון של יהודים משיחיים בארץ ערב קום המדינה

אולם בסופו של דבר, ולמרות דבריו מלאי החזון לגבי ארץ-ישראל, עזב פוליאק את הארץ בשנות החמישים והשתקע בגרמניה, שבה הוא נפטר ונקבר. דומה שהשפעתו המעשית העיקרית הייתה על נוצרים בסקנדינביה, שאחדים מהם באו בעקבות דבריו לעבוד ולהשתקע בארץ. בין דמויות אלו נמנות הגב' אניה סואומלה ולמפי ווירטן מפינלנד, ממיסדי הישוב יד-השמונה בהרי יהודה. לעומת זאת נשאר בן-מאיר בארץ והמשיך כאן את פעילותו שהמשיכה להתמקד בתחום הכתיבה.

(תודתי נתונה למר ישעיהו ישורון בעד המצאת צילום של גליון 'השופר').

גרשון נראל



צילום שער גליון 'השופר', ספטמבר 1947.

נגדם, עקב 'עמדתם היהודית הקיצונית' שלעם ישראל עדיין תכלית ותפקיד בתכנית הישועה של אלוהים. בהתנגדות זו של כמה כנסיות וארגוני מיסיון כלפי היהודים המשיחיים בארץ ראו בן-מאיר ופוליאק ראייה חותכת עבור בני עמם שיהודים המאמינים בישוע אינם 'משומדים' או מתבוללים, ושאינן הם עושים את אמונתם קרדום לחפור בו. במסגרת של כרוז או מנשר אידיאולוגי התייצבה מערכת 'השופר' מאחורי הדברים הבאים: "מים רבים חלמנו והתגעגענו לבמה יהודית משיחית הגונה בשפתינו הלאומית, והרי חלומנו זה הולך ומתקיים עתה לעינינו. הוקמה במה יהודית משיחית. בה תוחזר עקרת היהדות המשיחית הכנה ליושנה."

בנוסף לזאת הבלית פוליאק במיוחד את תכניתו להקים מושבות של יהודים משיחיים, אשר ישמשו בעיקר כבתי ספר לאמונה ובהן לימוד התנ"ך והברית החדשה ייעשה באופן שיטתי. כסמל לתנועת היהודים המשיחיים בחר פוליאק את הצלב בתוך מגן-דוד. הוא קרא להניף את 'דגלו המלכותי של המשיח בישראל, וכשם שיוחנן המטביל הכריז את ביאתו הראשונה של המשיח, הוא קרא ליהודים המשיחיים להכריז את ביאתו השנייה.

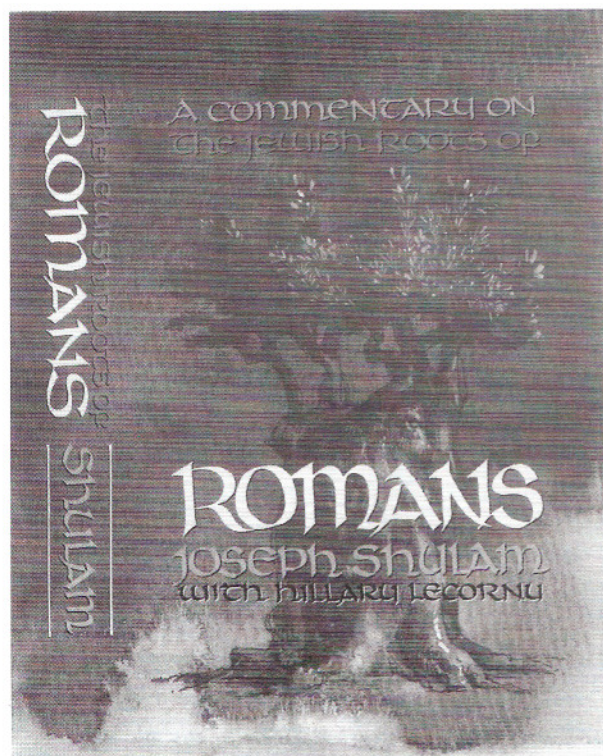
לפיכך, מעל דפי 'השופר', שכללו 16 עמודים מלבד הכריכה, גם הזמינו בן-מאיר ופוליאק את ציבור הקוראים בארץ לפנות "בשאלות ובמכתבים בענייני עדת היהודים המשיחיים וספרותה אל בית הוצאת ספרים "פטמוס", ירושלים ת.ד. 1353."

כחצי שנה לפני קום המדינה פירסמו יהודים משיחיים בארץ ביטאון בשם "השופר". אולם למעשה רק הגליון הראשון ראה-אור בתשרי התש"ח (ספטמבר 1947), וזאת כנראה בגלל חוסר היציבות בארץ עם תום המנדט הבריטי ומלחמת השיחור. העורכים היו משה עמנואל בן-מאיר (1905-1978) ואברם "ברם" פוליאק (1900-1963), ושניהם פירסמו את מאמריהם תחת שמות סופרים. בן-מאיר נטל לעצמו את הכינוי "הרב משה טל", ואילו פוליאק השתמש בשם "אברהם בן-שרגא". הם הדפיסו את הביטאון בבית הדפוס "מים חיים" בירושלים שהיה שייך לערבי משיחי בשם כליל א. גבריאלי, שלאורך עשרות שנים היה ידיד נלהב של יהודים משיחיים.

מטרתם המוצהרת של העורכים הייתה לפנות לקהל היהודי הרחב ולהסביר מיהו ישוע, "שר הפנים", בלשון עברית מדוברת וכן מי הם תלמידיו החדשים של ישוע בארץ-ישראל. כך, למשל, כתב שם בן-מאיר: "ואם אתה הישראלי תתחבר ותשתלב לזכיונות המשיח, אזי באמת מאשמות תתברר ולחיי העולמים תבטח". ואילו פוליאק כתב לצידי: "עדת היהודים המשיחיים אינה קשורה לשום כנסייה ולשום אגודה ציונית (קרי: מיסיונרית)". לשניהם היה חשוב מאד להדגיש שהם מתנגדים לאותן כנסיות ואגודות ציוניות אשר מתאמצות להוציא ממורשתם את היהודים המשיחיים וגורמות להתבוללותם באומות העולם.

יתירה מכך, הם גם הבלית את העובדה שרוב הכנסיות והאגודות הציוניות היו

פירוש לאגרת אל הרומים



העולם היהודי ולהסיר ממנו את התדמית הנוצרית מערבית, שהפרידה והבדילה אותו מעם ישראל עד עתה.

מחיר הספר לפני תאריך הפרסום הוא-40 דולר ואפשר להזמינו במשרדי "נתיביה". אחרי האחד ביולי מחיר הספר יהיה 49.50 דולר.

עמותת "נתיביה" ממשיכה לעשות את עבודת המחקר וכרגע עובדים על ספר "מעשי השליחים". אנחנו מבקשים את תפילת קהילת המשיח בארץ ובעולם כדי שעבודה זאת תבורך ותוכל להשפיע על יהודים ונוצרים גם יחד.

יוסף שלום

בקרב יצא לאור פירוש לאגרת אל הרומים, שכתבו יוסף שלום והילרי לה קורנו. פירוש זה מבוסס על מחקר בן עשר שנים במקורות היהודיים של הברית החדשה. הפירוש הזה משלב בתוכו חומר מהמקורות היהודיים וביניהם כתבי ים-המלח, הספרות החיצונית ודברי חז"ל. הביקורת שמתקבלת על ספר זה מצד חשובי החוקרים במערב היא, שעבודה זאת פותחת אופקים חדשים לתוך השורשים היהודיים של כתבי הברית החדשה. לצערי הרב, עקב בעיות כלכליות נאלצנו לפרסם את הספר באנגלית. אנחנו מקווים שבעזרת ה' נוכל להוציא אותו לאור גם בעברית.

המטרה היא לערוך פרשנות לברית החדשה בשפה עברית ומתפיסת עולם יהודית, שתהיה נגישה וקריאה לכל בית בישראל. על מנת להשיג מטרה זו, הפרשנות צריכה להיות ברמה אקדמית גבוהה וערוכה בצורה מקצועית. הפרשנות שואפת לפרש את הברית החדשה מתוך הבנת הקשרה למאה הראשונה.

אם אנחנו רוצים שעם ישראל ישנה את דעתו כלפי ישוע, יש צורך לשנות את תדמיתו של ישוע ולהציג אותו בתור יהודי בתוך